Cirill főapát üzenete

Szent Márton ünnepére

Pannonhalma, 2026. november 11.

Kedves Testvérek!

Szent Márton ünnepén szeretettel fordulok a Pannonhalmi Területi Főapátság valamennyi plébániai közösségéhez, lelkipásztoraihoz, a karitászcsoportok tagjaihoz és mindazokhoz, akik a felebaráti szeretet szolgálatát végzik.

Szent Márton, a pannonhalmi Bazilika és a Területi Főapátság védőszentje, monostorunk és egyházmegyénk különösen tisztelt pártfogója. Példája arra emlékeztet bennünket, hogy **az evangélium hitelessége nemcsak abban mutatkozik meg, amit hirdetünk, hanem abban is, ahogyan egymással és különösen a legkiszolgáltatottabbakkal bánunk.**

Egy köpeny, amely ma is melegít.

Mindannyian ismerjük a fiatal Márton történetét, aki Amiens városának kapujánál megosztotta köpenyét egy didergő koldussal. A következő éjszaka álmában Krisztust látta, aki éppen azt a fél köpenyt viselte.

Márton akkor még nem tudta, hogy a szegény emberben magával Krisztussal találkozik. Csak egy fázó embert látott, akinek segítségre volt szüksége. És ez elegendő volt ahhoz, hogy cselekedjék.

Jézus szavai világítják meg tettének mélységét: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek" (Mt 25,40).

De kik állnak ma a városkapuban?

Ott van a magányos idős ember, a megélhetésért küzdő család, a hátrányos helyzetű gyermek, a beteg, a munkáját elveszítő ember, a háború elől menekülő család. És ott vannak azok is, akik anyagilag nem nélkülöznek, mégis magányosak, reményvesztettek, vagy úgy érzik, senkinek sincs szüksége rájuk.

A szegénységnek sok arca van. Ezért a keresztény szeretet sem korlátozódhat az anyagi segítségnyújtásra.

Egy Szent Mártonról szóló gyermekkönyv kapcsán egy kisgyermek egyszer megkérdezte: „De miért nem vitte magával a házába?"

Milyen egyszerű és milyen mély kérdés! A gyermek megérezte, hogy a fél köpeny fontos segítség, de a szegény embernek másnap is szüksége lesz melegségre, otthonra és emberi kapcsolatokra.

Ez a kérdés nekünk is szól: **megelégszünk-e az alkalmi segítséggel, vagy készek vagyunk tartósan is felelősséget vállalni egymásért?**

A szeretet nemcsak adomány, hanem kapcsolat

XVI. Benedek pápa a Deus caritas est kezdetű enciklikájában Szent Mártont az egyházi szeretetszolgálat kiemelkedő példájaként állítja elénk. A szeretetszolgálat ugyanis nem járulékos tevékenység az Egyház életében, hanem lényegéhez tartozik.

A keresztény szeretet azonban több, mint javaink megosztása. Nemcsak az számít, hogy mit adunk, hanem az is, ahogyan adunk.

Lehet valakinek élelmiszercsomagot adni úgy, hogy közben megőrizzük a távolságot. És lehet ugyanazt úgy átadni, hogy a másik ember megérzi: fontos nekünk, számít az élete, nincs egyedül.

A rászoruló ember nem jótékonyságunk tárgya, hanem testvérünk. Nem csupán segítségre szoruló, hanem olyan ember, akitől mi magunk is tanulhatunk.

Szeretném, ha plébániáink egyre inkább ilyen közösségekké válnának: ahol nemcsak adományokat gyűjtünk a rászorulóknak, hanem helyet is készítünk számukra magunk között.

Köszönet a szeretet csendes munkásainak

Szent Márton ünnepén különösen is szeretném megköszönni mindazt, amit plébániáink hívei és karitászcsoportjai a rászorulókért tesznek.

Köszönöm azoknak, akik idejükből, erejükből és anyagi javaikból áldoznak másokért. Akik élelmiszert, ruhát, tüzelőt juttatnak el a nélkülözőkhöz, meglátogatják az időseket és a betegeket, meghallgatják a magányosokat, támogatják a nehéz helyzetbe került családokat.

Köszönöm a karitászcsoportok vezetőinek és önkénteseinek kitartását, figyelmességét és sokszor láthatatlan munkáját. Köszönöm lelkipásztorainknak, hogy közösségeikben teret adnak a szeretetszolgálatnak. És köszönöm azoknak is, akik szervezett csoporthoz nem tartozva, csendben és természetes egyszerűséggel segítenek embertársaikon.

Tudom, hogy ez a szolgálat nem mindig könnyű. A szükség gyakran nagyobb, mint a lehetőségeink. Olykor fáradtságot, csalódást vagy tehetetlenséget élünk át.

Mégis szeretném megerősíteni mindannyiukat: **a szeretet egyetlen őszinte gesztusa sem hiábavaló.** Lehet, hogy nem tudjuk megváltoztatni valakinek az egész élethelyzetét, de visszaadhatjuk a reményét. Lehet, hogy nem tudunk minden problémát megoldani, de megakadályozhatjuk, hogy valaki teljesen magára maradjon.

Általuk Szent Márton köpenyének melege ma is eljut az emberekhez.

Legyünk a szeretet közösségei!

Szent Márton nemcsak a köpenyét megosztó katona volt. Szerzetesként, majd Tours püspökeként egész életét az evangélium szolgálatába állította, különös figyelemmel a szegényekre és azokra, akik a közösségek peremén éltek.

Példája arra hív bennünket, hogy plébániáink ne csupán a templomba járók közösségei legyenek, hanem nyitott, befogadó otthonok mindazok számára, akik segítségre, emberi közelségre és reményre vágynak.

Ezért arra bátorítom közösségeinket, hogy a karitász ne csupán egy jól működő csoport tevékenysége legyen, hanem az egész plébánia lelkületét formálja. Figyeljünk azokra, akik csendben hordozzák terheiket! Vonjuk be a gyermekeket és fiatalokat a segítségnyújtás örömébe! Keressük az együttműködést mindazokkal, akik a rászorulókért dolgoznak!

És ne elégedjünk meg mindig az alkalmi segítséggel. Keressük annak lehetőségét is, hogyan segíthetjük embertársainkat tartósan talpra állni, visszanyerni önbecsülésüket és megtalálni helyüket közösségeinkben.

Egyházunk akkor válik igazán hitelessé, ha a szegények nemcsak segítséget kapnak tőle, hanem otthonra is találnak benne.

Amit megosztunk, az megsokszorozódik

Kedves Testvéreim!

Szent Márton nem várta meg, amíg minden feltétel adott lesz a segítségnyújtáshoz. Nem volt nála második köpeny. Azt osztotta meg, amije volt.

Ez számunkra is bátorítás. Mindannyiunknak van valamije, amit megoszthat: ideje, figyelme, tudása, türelme, anyagi javai vagy egyszerűen a jelenléte.

Szent Benedek Regulája arra tanít bennünket, hogy a vendégeket úgy fogadjuk, mint magát Krisztust, és különös gondosságot tanúsítsunk a szegények iránt. Szent Márton példája és a bencés hagyomány itt találkozik: **Krisztus befogadása elválaszthatatlan az ember befogadásától.**

Azt kívánom, hogy ez a lelkület egyre mélyebben járja át plébániáink életét. Legyenek közösségeink olyan helyek, ahol a hitből szeretet fakad, a szeretetből találkozás, a találkozásból pedig testvériség születik.

Köszönöm mindazoknak, akik már most is ezen dolgoznak. Kérem, ne fáradjanak bele a jó cselekvésébe! És bátorítom azokat is, akik eddig távolabbról szemlélték a szeretetszolgálatot: kapcsolódjanak be, találják meg a segítségnyújtás számukra lehetséges formáját!

Szent Márton egykor kettévágta a köpenyét. **Mi pedig arra kaptunk meghívást, hogy ne osszuk ketté a világot azokra, akik hozzánk tartoznak, és azokra, akik nem.**

Kérjük bazilikánk védőszentjének közbenjárását, hogy felismerjük Krisztust a szükséget szenvedőkben, legyen bátorságunk közel lépni hozzájuk, és közösségeink a remény, az irgalom és a testvéri szeretet otthonaivá váljanak.

Szent Márton közbenjárására Isten áldása kísérje plébániáink valamennyi hívét, a karitászcsoportok munkatársait és mindazokat, akik szeretettel fordulnak embertársaik felé!

Kelt Pannonhalmán, 2026. november 11-én, Szent Márton ünnepén

Hortobágyi T. Cirill OSB
pannonhalmi főapát

